A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2010. december 10.*

A T-494/08–T-500/08. és T-509/08. sz. ügyekben,

a **Ryanair Ltd** (székhelye: Dublin [Írország], képviselik: E. Vahida és I-G. Metaxas-Maragkidis ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik: C. O'Reilly és P. Costa de Oliveira, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

*Az eljárás nyelve: angol.

a Bizottság azon hallgatólagos határozatainak megsemmisítése iránti kérelme tárgyában, amelyekben megtagadta, hogy a felperes hozzáférjen az aarhusi (Dánia) (T-494/08. sz. ügy), az algherói (Olaszország) (T-495/08. sz. ügy), a berlin-schönefeldi (Németország) (T-496/08. sz. ügy), a frankfurt-hahni (Németország) (T-497/08. sz. ügy), a lübeck-blankenseei (Németország) (T-498/08. sz. ügy), a pau-béarn-i (Franciaország) (T-499/08. sz. ügy), a tampere-pirkkalai (Finnország) (T-500/08. sz. ügy) és a pozsonyi (Szlovákia) (T-509/08. sz. ügy) repülőterek üzemeltetői által a felperes részére nyújtott feltételezett állami támogatásra vonatkozó vizsgálati eljárásokkal kapcsolatos egyes dokumentumokhoz, valamint másodlagosan az ezeket követő, az említett dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadó kifejezett határozatok megsemmisítése iránti kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: S. Papasavvas elnökként eljárva (előadó), N. Wahl és A. Dittrich bírák,

hivatalvezető: K. Pocheć tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. július 7-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 Az Európai Közösségek Bizottságához 2002 és 2006 között számos panasz érkezett azzal kapcsolatban, hogy az aarhusi (Dánia), az algherói (Olaszország), a berlin-schönefeldi (Németország), a frankfurt-hahni (Németország), a lübeck-blankenseei (Németország), a pau-béarn-i (Franciaország), a tampere-pirkkalai (Finnország) és a pozsonyi (Szlovákia) repülőterek üzemeltetői feltételezett állami támogatást nyújtottak a felperes, a Ryanair Ltd részére.

2 Ezen túlmenően 2007. január 26-án a Bizottság bejelentést kapott a francia hatóságoktól a Pau-Béarn-i (Franciaország) Kereskedelmi és Iparkamara, valamint a felperes és leányvállalatai között létrejött szerződések ügyében.

3 A Bizottság mindegyik esetben hivatalos vizsgálati eljárást indított a felperesnek nyújtott feltételezett támogatások vonatkozásában. E határozatok összefoglalóját, amely

az érdekelt feleket annak lehetőségéről tájékoztatja, hogy észrevételt nyújthatnak be, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* tették közzé.

4 A 2008. június 20-i (T-509/08. sz. ügy) és a 2008. június 25-i (T-494/08–T-500/08. sz. ügyek) levelében a felperes azt kérte a Bizottságtól, hogy engedjen betekintést számára az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) alapján azokba az iratokba, amelyek az aarhusi, az algherói, a berlin-schönefeldi, a frankfurt-hahni, a lübeck-blankenseei, a pau-béarn-i, a tamperepirkkalai és a pozsonyi repülőterek üzemeltetői által számára nyújtott feltételezett állami támogatásokkal kapcsolatosak.

5 A felperes többek között betekintést kért a Bizottsághoz intézett panaszokba, bejelentésbe, harmadik személyek által küldött észrevételekbe, a Bizottság, az érintett tagállamok és az érintett repülőterek üzemeltetői közötti levél- és üzenetváltásba, a tagállamok és az érintett repülőterek üzemeltetői által a Bizottsághoz benyújtott dokumentumokba, és minden más, a Bizottság aktáiban szereplő egyéb dokumentumba, beleértve az összes beérkezett dokumentum bizottsági elemzését, valamint a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló bizottsági határozatok alapjául szolgáló tanulmányt, jelentést, vizsgálatot és közbenső megállapítást. A felperes kifejtette, hogy amennyiben a kérelmében foglalt dokumentumok egyes részei a hozzáférési jog alóli kivételek közé tartoznak, akkor e dokumentumok azon részeihez kíván hozzájutni, amelyekre nem vonatkoznak e kivételek.

6 A 2008. július 10-i (T-509/08. sz. ügy), a 2008. július 15-i (T-499/08. sz. ügy), a 2008. július 17-i (T-496/08., T-498/08. és T-500/08. sz. ügyek), a 2008. július 22-i

(T-494/08. és T-497/08. sz. ügyek) és a 2008. július 24-i (T-495/08. sz. ügy) levelében a Bizottság – az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozatok kivételével – megtagadta a hozzáférést a kérelmekben foglalt dokumentumokhoz.

7 A 2008. augusztus 11-én (T-509/08. sz. ügy) és 2008. augusztus 25-én (T-494/08–T-500/08. sz. ügyek) iktatott megerősítő kérelmeiben a felperes azt kérte, hogy a Bizottság vizsgálja felül a megtagadást, és engedjen hozzáférést az eredeti kérelmeiben foglalt dokumentumokhoz.

8 A 2008. szeptember 2-i (T-509/08. sz. ügy) és a 2008. szeptember 15-i (T-494/08–T-500/08. sz. ügyek) leveleiben (a továbbiakban: első határidő-hosszabbításról szóló levelek) a Bizottság közölte a felperessel, hogy még nem tudott összegyűjteni minden, a hozzáférés iránti kérelmek megfelelő elemzéséhez szükséges bizonyítékot, és még nem áll módjában meghozni a végleges határozatokat. Tehát a Bizottság mindegyik ügyben tizenöt munkanappal meghosszabbította a válaszadási határidőt.

9 A 2008. szeptember 23-i (T-509/08. sz. ügy) és a 2008. október 6-i (T-494/08–T-500/08. sz. ügyek) leveleiben (a továbbiakban: második határidő-hosszabbításról szóló levelek) a Bizottság arról tájékoztatta a felperest, hogy a határidő-hosszabbítás ellenére még nem áll módjában meghozni a végleges határozatokat, és mindent megtesz annak érdekében, hogy végleges válaszait a lehető leghamarabb közölje vele.

10 A 2008. szeptember 26-i (T-509/08. sz. ügy), 2008. október 8-i (T-495/08. sz. ügy), 2008. október 9-i (T-494/08. sz. ügy), 2008. október 23-i (T-499/08. sz. ügy), 2008.

október 31-i (T-500/08. sz. ügy), 2008. november 20-i (T-496/08. sz. ügy), 2009. január 6-i (T-498/08. sz. ügy) és 2009. február 18-i (T-497/08. sz. ügy) leveleiben (a továbbiakban: kifejezett határozatok) a Bizottság azt közölte a felperessel, hogy megtagadja a hozzáférést a kért dokumentumokhoz az alábbiak kivételével: a) a dán hatóságok határidő-hosszabbítás iránt benyújtott három kérelme (T-494/08. sz. ügy); b) az olasz hatóságok határidő-hosszabbítást kérő két elektronikus levele és a határidő-hosszabbítást engedélyező két bizottsági levél (T-495/08. sz. ügy); c) a német hatóságok határidő-hosszabbítás iránt benyújtott három kérelme és az ennek helyt adó négy bizottsági válasz (T-496/08. sz. ügy); d) a német hatóságok határidő-hosszabbítás iránti kérelmének helyt adó bizottsági válasz (T-497/08. sz. ügy); e) a német hatóságok határidő-hosszabbítás iránt benyújtott két kérelme és az ennek helyt adó három bizottsági válasz (T-498/08. sz. ügy); f) a francia hatóságok határidő-hosszabbítás iránti kérelme és az ezt engedélyező bizottsági levél (T-499/08. sz. ügy); g) a finnországi hatóságok határidő-hosszabbítás iránt benyújtott két kérelme és a kért hosszabbítást engedélyező két bizottsági levél (T-500/08. sz. ügy); h) a szlovák hatóságok határidő-hosszabbítás iránt benyújtott két kérelme (T-509/08. sz. ügy).

11 Lényegében a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a felperesi kérelmekben foglalt többi dokumentum teljes egészében az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében foglalt (ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljainak védelmével kapcsolatos kivétel) és az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében foglalt kivétel (a döntéshozatali eljárás határozathozatal előtti védelmével kapcsolatos kivétel) alá esnek. Ezenkívül a Bizottság úgy ítélte meg, hogy egyes dokumentumokra az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében foglalt kivétel (kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivétel), a 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében foglalt kivétel (a döntéshozatali eljárás határozathozatal utáni védelmével kapcsolatos kivétel), valamint a T-494/08., T-496/08., T-497/08., T-499/08. és T-500/08. sz. ügyekben a 4. cikk (2) bekezdésének második francia bekezdésében foglalt kivétel (jogi tanácsadás védelmével kapcsolatos kivétel) is vonatkozik. Úgy vélte továbbá, hogy nem fűződik a dokumentumok közzétételéhez nyomós közérdek, és nem lehetséges részleges hozzáférés sem, mivel a dokumentumok teljes egészükben legalább két kivétel alá esnek.

Az eljárás és a felek kérelmei

12 A felperes a Törvényszék Hivatalához 2008. november 7-én (T-509/08. sz. ügy) és 2008. november 14-én (T-494/08–T-500/08. sz. ügyek) benyújtott keresetleveleivel terjesztette elő a jelen kereseteket.

13 A 2008. december 22-i, 2009. január 9-i és február 20-i levelében a felperes kérte, hogy hadd módosítsa kereseti kérelmeit és jogalapjait a T-496/08., T-498/08. és T-497/08. sz. ügyekben a Bizottság által elfogadott, kifejezett határozatok közlését követően. A Törvényszék ehhez 2009. január 29-én és március 26-án járult hozzá.

14 A 2009. augusztus14-i levelében a felperes kérte, hogy a Törvényszék pervezető intézkedésként rendelje el a T-494/08., T-495/08., T-496/08., T-497/08., T-498/08., T-499/08., T-500/08. és T-509/08. sz. ügyek egyesítését.

15 A Törvényszék nyolcadik tanácsának elnöke 2009. október 14-i végzésében – a szóbeli szakasz lefolytatása céljából – elrendelte az ügyek egyesítését.

16 A Törvényszék nyolcadik tanácsának elnöke 2009. november 25-i végzésében – a Törvényszék eljárási szabályzata 65. cikkének b) pontja, 66. cikkének 1. §-a és 67. cikke 3. §-ának harmadik bekezdése alapján – elrendelte, hogy a Bizottság nyújtsa be valamennyi olyan dokumentum másolatát, amelyhez megtagadta a hozzáférést. A Bizottság teljesítette e kérést.

17 A Törvényszék 2010. március 12-i levelében – az eljárási szabályzat 64. cikkében foglalt pervezető intézkedések keretében – írásbeli kérdéseket intézett a felekhez, amelyekre az előírt határidőn belül válaszoltak.

18 Mivel úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó ügyekben felmerült értelmezési kérdés ugyanaz, mint amely a Bíróság előtt folyamatban lévő C-139/07. P. sz., Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben merült fel, a Törvényszék nyolcadik tanácsának elnöke 2010. április 12-i végzésével a Bíróság alapokmánya 54. cikke harmadik bekezdésének és az eljárási szabályzat 77. cikke a) pontjának megfelelően – a felek meghallgatását követően – a Bíróság ítéletének kihirdetéséig felfüggesztette az eljárást a jelen ügyekben.

19 A Bíróság 2010. június 29-én ítéletet hozott a C-139/07. P. sz., Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben (EBHT 2010., I-5885. o.).

20 A Törvényszék a 2010. július 7-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és a kérdéseire adott válaszaikat. A felek különösen a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélettel és annak a jelen ügyekre gyakorolt hatásaival kapcsolatban tettek észrevételt.

21 Miután a feleket a tárgyaláson e tekintetben meghallgatta, a Törvényszék úgy véli, hogy ítélethozatal céljából – az eljárási szabályzat 50. cikkének megfelelően – egyesíteni kell a T-494/05–T-500/08. és T-509/08. sz. ügyeket.

22 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– egyrészről semmisítse meg a hallgatólagos határozatokat, másrészről pedig állapítsa meg, hogy a T-494/08., T-495/08., T-496/08., T-498/08., T-499/08., T-500/08. és T-509/08. sz. ügyekben kifejezett határozatok nem jöttek létre, valamint hogy a T-497/08. sz. ügyben a kifejezett határozat nem vált ki joghatást;

– másodlagosan semmisítse meg a kifejezett határozatokat;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

23 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a kereseteket mint elfogadhatatlanokat, amennyiben azok az állítólagos hallgatólagos határozatok megsemmisítésére irányulnak;

– másodlagosan utasítsa el a kereseteket mint megalapozatlanokat;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

1. *Az első kereseti kérelemről, amely egyrészről a hallgatólagos határozatok megsemmisítésére, másrészről pedig annak megállapítására irányul, hogy a T-494/08., T-495/08., T-496/08., T-498/08., T-499/08., T-500/08. és T-509/08. sz. ügyekben kifejezett határozatok nem jöttek létre, valamint hogy a T-497/08. sz. ügyben a kifejezett határozat nem vált ki joghatást*

A felek érvei

24 A felperes úgy véli, hogy az első határidő-hosszabbításról szóló levelek sértik az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (2) bekezdését azért, mert először is az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében előírt határidő utolsó napján (a továbbiakban: eredeti határidő) fogalmazták őket, másodszor pedig nem tartalmaznak részletes indokolást. A felperes tehát úgy véli, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés hallgatólagos bizottsági megtagadása az eredeti határidő lejártakor következett be.

25 A felperes mindenesetre hozzáteszi, hogy ha netalán az első határidő-hosszabbításról szóló leveleket az eredeti határidő meghosszabbításához elegendőnek is kellene tekinteni, kifejezett határozat meghozatalára nem került sor a meghosszabbított határidő lejárata előtt. A felperes tehát arra következtet, hogy kifejezett, az 1049/2001

rendelet 8. cikkében előírt határidőben adott bizottsági válasz hiányában létrejöttek a dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadó hallgatólagos határozatok.

26 A felperes előadja, hogy érdeke fűződik a hallgatólagos határozatok megsemmisítéséhez. Szerinte ugyanis nem léteznek a kifejezett határozatok, vagy azok legfeljebb csak megerősítik a hallgatólagos határozatokat, így nincs járulékos joghatásuk. A felperes szerint ahhoz, hogy a kifejezett határozatok ne csak egyszerű megerősítő határozatok legyenek, szükséges lenne, hogy tartalmuk az elutasító válaszétól lényegesen különbözzék. Márpedig a jelen esetben erről nincs szó.

27 A felperes azt állítja, hogy érdeke fűződik a hallgatólagos határozatokkal szembeni eljáráshoz a dokumentumokhoz való hozzáférést kérelmező személyek jogbiztonságának biztosítása, és annak megakadályozása végett, hogy a Bizottság a jövőben ismételten megsértse az előírt határidőben való válaszadási kötelezettségét.

28 A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az első határidő-hosszabbításról szóló levelekben szereplő magyarázat teljességgel elegendő ahhoz, hogy a felperes megértse, hogy miért nem állt módjában válaszolni az eredeti határidő lejártakor. Álláspontja szerint tehát az eredeti határidő meghosszabbításával nem sértette meg az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (2) bekezdését.

29 A Bizottság elismeri, hogy ezt követően a meghosszabbított határidő lejártakor sem állt módjában végleges választ adni. Azonban úgy véli, hogy a felperes által a dokumentumokhoz való hozzáférés iránt egyidejűleg benyújtott nyolc kérelem miatt,

valamint a kérelmező érdekeinek és a gondos ügyintézés elvének összehangolása végett jogában állt, hogy meghosszabbítsa az 1049/2001 rendelet 7. és 8. cikkében előírt szigorú határidőt és ésszerű határidőn belül megvizsgálja a kérelmeket.

30 A jelen esetben a Bizottság úgy véli, hogy a felperes érdekét megfelelően figyelembe vette azáltal, hogy 2008. október 8. és 2009. február 18. között nyolc kifejezett határozatot fogadott el. Következésképpen úgy ítéli meg, hogy a keresetek benyújtásakor nem létezett olyan hallgatólagos határozat, amely kereset tárgyát képezhette volna.

31 Feltéve, hogy a hallgatólagos határozatok mégis léteznek, a Bizottság úgy véli, hogy az ezen aktusok ellen irányuló keresetek elfogadhatatlanok, mivel a hallgatólagos határozatokat a kifejezett határozatok váltották fel. A felperesnek tehát megszűnt minden olyan érdeke, amely a hallgatólagos határozatokkal szembeni eljáráshoz fűződik, mivel megsemmisítésükből már nem származna előnye. A hallgatólagos határozatok megsemmisítése ugyanis csak azt vonná maga után, hogy kifejezett határozatokat kellene hozni ugyanezen dokumentumok tárgyában, ami a jelen esetben gyakorlatilag már megtörtént.

32 A Bizottság úgy érvel, hogy a kifejezett határozatok nem minősülnek a hallgatólagos határozatok megerősítésének, hiszen felülvizsgálják a felperes helyzetét, megindokolják az egyes kért dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadását, bizonyos dokumentumokhoz pedig hozzáférést engednek.

A Törvényszék álláspontja

33 Bevezetésképpen meg kell állapítani, hogy az 1049/2001 rendelet 8. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A megerősítő kérelmet haladéktalanul el kell bírálni. Az intézmény az ilyen kérelem iktatásától számított 15 munkanapon belül vagy megadja a hozzáférést a kért dokumentumhoz, és a 10. cikknek megfelelően ezen időtartamon belül biztosítja a hozzáférést, vagy írásbeli, indoklással ellátott válaszban teljesen vagy részlegesen elutasítja a kérelmet. Teljes vagy részleges elutasítás esetében az intézmény tájékoztatja a kérelmezőt a rendelkezésre álló jogorvoslatokról, nevezetesen arról, hogy bírósági eljárást indíthat az intézménnyel szemben, illetve panasszal fordulhat az ombudsmanhoz az [EK 230. cikkben], illetve [az EK 195. cikkben] megállapított feltételek szerint.

(2) Kivételes esetekben, például amikor a kérelem jelentős terjedelmű vagy igen nagyszámú dokumentumra vonatkozik, az (1) bekezdésben előírt határidő 15 munkanappal meghosszabbítható, feltéve hogy a kérelmezőt erről előzetesen értesítették, mely értesítés részletes indoklást tartalmaz.

(3) Elutasító válasznak minősül, ha az intézmény nem válaszol az előírt határidőn belül, amely arra jogosítja a kérelmezőt, hogy bírósági eljárást indítson az intézménnyel szemben, illetve panasszal forduljon az ombudsmanhoz az EK-Szerződés vonatkozó rendelkezései alapján.”

34 Mindenekelőtt az első válaszadási határidő bizottsági meghosszabbításának érvényességével kapcsolatban először is meg kell állapítani, hogy a Bizottsághoz nyolc – dokumentumokhoz való hozzáférés iránti – kérelem érkezett csaknem egyidejűleg, amely összesen 377 dokumentumot és egymással összefüggő ügyeket érintett, valamint ugyanazon kérelmezőtől származott. A kérelmek tehát nagyszámú dokumentumra vonatkoztak.

35 Másodszor hangsúlyozni kell, hogy a Bizottság az eredeti határidő utolsó napján fax útján küldte meg a felperesnek az első határidő-hosszabbításról szóló leveleket.

36 Harmadszor rögzíteni kell, hogy az első határidő-hosszabbításról szóló levelekben a Bizottság kifejtette, hogy a kérelmek elbírálása folyamatban van, azonban még nem állt módjában valamennyi olyan dokumentum összegyűjtése, amely a végleges határozat meghozatalához szükséges. Arra is kitért, hogy a felperes a T-494/08–T-500/08. sz. ügyekben hét – dokumentumokhoz való hozzáférést megerősítő – kérelmet nyújtott be egyidejűleg. E feltételek mellett a felperes megérthette a határidő-hosszabbítás különös okait mindegyik ügyben. Az indokolás tehát kellően részletes.

37 A fentiek alapján meg kell állapítani, hogy az első határidő-hosszabbításról szóló levelek megfelelnek az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (2) bekezdésében előírt követelményeknek, és érvényesen hosszabbították meg az eredeti, tizenöt munkanapos határidőt, így nem jött létre hallgatólagos határozat az eredeti határidő lejártakor.

38 A második határidő-hosszabbításról szóló levelekkel kapcsolatban hangsúlyoznia kell, hogy az 1049/2001 rendelet 8. cikke alapján a Bizottság az eredeti határidőt csak egy ízben hosszabbíthatta meg, így abból kell kiindulni, hogy a meghosszabbított határidő lejártakor létrejött a hozzáférést megtagadó hallgatólagos határozat.

39 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében előírt határidő kötelező jellegű (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-355/04. és T-446/04. sz., Co-Frutta kontra Bizottság egyesített ügyekben 2010. január 19-én hozott ítéletének [EBHT 2010., II-1. o.] 60. és 70. pontját), és azt nem lehet az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (2) bekezdésében előírt körülményeken kívül meghosszabbítani, különben e cikk hatékony érvényesülését hiúsítanák meg, mivel a kérelmező nem tudná pontosan, hogy mely időponttól kezdve nyújthatja be az említett rendelet 8. cikkének (3) bekezdésében foglalt keresetét vagy panaszát (lásd analógia útján a Bíróság C-186/04. sz. Housieaux-ügyben 2005. április 21-én hozott ítéletének [EBHT 2005., I-3299. o.] 26. pontját).

40 Következésképpen a második határidő-hosszabbításról szóló levelek érvényesen nem hosszabbíthatták meg a határidőket. Tehát az, hogy a Bizottság egyik ügyben sem adott választ a meghosszabbított határidő végén, hozzáférést megtagadó hallgatólagos határozatnak minősül.

41 Emlékeztetni kell azonban arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely természetes vagy jogi személy által megsemmisítés iránt indított kereset csupán abban az esetben elfogadható, ha a felperesnek érdeke fűződik a megtámadott jogi aktus megsemmisítéséhez (lásd a fent hivatkozott Co-Frutta kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 40. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

42 A felperes eljáráshoz fűződő érdekének – a kereset tárgyára tekintettel – a kereset benyújtásakor kell fennállnia, ellenkező esetben a kereset elfogadhatatlannak minősül (a fent hivatkozott Co-Frutta kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 41. pontja).

43 Ezenkívül az eljáráshoz fűződő érdeknek a bírósági határozat kihirdetéséig ki kell tartania, ellenkező esetben a kereset okafogyottá válik; ez tehát feltételezi, hogy a kereset az eredményén keresztül alkalmas arra, hogy az azt kezdeményező fél számára előnnyel járjon (lásd a fent hivatkozott Co-Frutta kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 43. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

44 Amennyiben a felperes eljáráshoz fűződő érdeke az eljárás során megszűnik, a Törvényszék által az ügy érdemében hozott határozat számára semmilyen előnnyel nem jár (lásd a fent hivatkozott Co-Frutta kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 44. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

45 A jelen esetben a meghosszabbított határidő végén hozott hallgatólagos határozatok megsemmisítése iránti kérelem tekintetében először is hangsúlyozni kell, hogy a Bizottság a kifejezett határozatok elfogadásával *de facto* visszavonta az említett hallgatólagos határozatokat (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Co-Frutta kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 45. pontját).

46 Márpedig meg kell állapítani, hogy a hallgatólagos határozatok alaki hiba miatti esetleges megsemmisítésével csak a kifejezett határozatokkal érdemben azonos új határozatok meghozatalára kerülhetne sor. Ezenkívül a hallgatólagos határozatokkal szemben benyújtott keresetek vizsgálatát nem indokolhatja sem a Bíróság C-362/05. P. sz., Wunenburger kontra Bizottság ügyben 2007. június 7-én hozott ítéletének (EBHT 2007., I-4333. o.) 50. pontja szerinti cél, amely szerint el kell kerülni, hogy a kifogásolt jogellenesség megismétlődjön, sem pedig az esetleges kártérítési keresetek megkönnyítésére irányuló cél, mivel az említett célok elérhetők a kifejezett határozatok ellen irányuló keresetek vizsgálatával is (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Co-Frutta kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 46. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

47 Ebből következik, hogy a T-494/08., T-495/08., T-499/08., T-500/08. és T-509/08. sz. ügyekben benyújtott keresetek elfogadhatatlanok, amennyiben az érintett, a fenti 40. pontban hivatkozott hallgatólagos határozatok ellen irányulnak, mivel a felperesnek nem fűződött érdeke az említett határozatokkal szembeni eljáráshoz amiatt, hogy az említett keresetek benyújtását megelőzően elfogadásra kerültek azok a kifejezett határozatok, amelyek megsemmisítését a felperes másodlagosan kéri.

48 Hasonlóképpen okafogyottá váltak a T-496/08., T-497/08. és T-498/08. sz. ügyekben benyújtott keresetek, amennyiben az érintett hallgatólagos határozatok ellen irányulnak, mivel a felperesnek nem fűződött érdeke az említett határozatokkal szembeni eljáráshoz amiatt, hogy az említett keresetek benyújtását megelőzően elfogadásra kerültek azok a kifejezett határozatok, amelyek megsemmisítését a felperes másodlagosan kéri.

49 Másodszor pedig azzal kapcsolatban, hogy állítólag nem jöttek létre a kifejezett határozatok, emlékeztetni kell arra, hogy kizárólag azok az aktusok minősíthetők nem létezőnek, amelyek különösen súlyos és nyilvánvaló hibákat tartalmaznak (a Bíróság 15/85. sz., Consorzio Cooperative d'Abruzzo kontra Bizottság ügyben 1987. február 26-án hozott ítéletének [EBHT 1987., 1005. o.] 10. pontja). Az intézmények által hozott jogi aktusok nem létező jellegének megállapításához fűződő következmények súlyossága a jogbiztonság igényéből fakadóan megköveteli, hogy erre kizárólag szélsőséges körülmények között kerülhessen sor (a Bíróság C-137/92. P. sz., Bizottság kontra BASF és társai ügyben 1994. június 15-én hozott ítéletének [EBHT 1994., I-2555. o.] 50. pontja és a C-199/92. P. sz., Hüls kontra Bizottság ügyben 1999. július 8-án hozott ítéletének (EBHT 1999., I-4287. o.) 86. pontja).

50 Márpedig a jelen esetben pusztán az, hogy a megtámadott, kifejezett határozatokat az 1049/2001 rendelet 8. cikkében előírt határidő lejáratát követően fogadták el, nem eredményezi a Bizottság határozathozatali jogkörének megszűnését (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Co-Frutta kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 56–59. pontját). Ráadásul a jelen ítélet 53–103. pontjából következik, hogy a kifejezett határozatokban nincs hiba.

51 Tehát el kell utasítani azokat a kérelmeket, amelyek annak megállapítására irányulnak, hogy a kifejezett határozatok nem jöttek létre. Hasonlóképpen a jelen ítélet 45–50. pontjából következik, hogy el kell utasítani azokat a kérelmeket, amelyek annak megállapítására irányulnak, hogy a T-497/08. sz. ügyben a kifejezett határozat nem vált ki joghatást.

52 A fentiekből következik, hogy az első kereseti kérelmet el kell utasítani.

2. *A kifejezett határozatok megsemmisítésére irányuló, második kereseti kérelemről*

53 A felperes másodlagosan a kifejezett határozatok megsemmisítését kéri, ennek során két jogalapra, elsősorban az 1049/2001 rendelet 4. cikkének megsértésére, másodsorban pedig az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozik.

Az 1049/2001 rendelet 4. cikkének megsértésére alapított, első jogalapról

54 E jogalap alátámasztására a felperes felhozza, hogy a hivatkozott kivételek alkalmazása során a Bizottság nem végezte el a dokumentumok egyenkénti és konkrét vizsgálatát, nem bizonyította, hogy hozzáférhetővé tételük ténylegesen sértené az említett kivételek által védett érdekeket, és nem vette figyelembe, hogy a hozzáférhetővé

tételhez nyomós közérdek fűződik. Ezenkívül a Bizottság terhére rója, hogy nem engedett részleges hozzáférést az említett dokumentumokhoz.

55 E tekintetben a Törvényszék úgy véli, hogy mindenekelőtt a vizsgálati célok védelmével kapcsolatos kivétel bizottsági alkalmazásáról kell dönteni.

Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében foglalt, vizsgálati célok védelmével kapcsolatos kivétel

– A felek érvei

56 A felperes úgy ítéli meg, hogy az 1049/2001 rendeletben előírt hozzáférési jog képezi a főszabályt, és az ez alóli kivételeket szigorúan kell értelmezni. Úgy véli, hogy e hozzáférési jog alapján hozzáférhetővé kell tenni az állami támogatásokkal kapcsolatos vizsgálati aktát még akkor is, ha a kérelmező az állítólagos támogatás kedvezményezettje.

57 A felperes úgy érvel, hogy a hozzáférés iránti kérelem elbírálását, és különösen az 1049/2001 rendelet 4. cikkében foglalt kivételek esetleges alkalmazását egyenkénti és konkrét vizsgálatnak kell kísérnie, kivéve ha az ügy sajátos körülményei alapján egyértelmű, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférést meg kell tagadni vagy éppen meg kell adni. Ez lehet a helyzet többek között akkor, ha egyes dokumentumok vagy

nyilvánvalóan teljes egészükben a hozzáférési jog alóli kivétel hatálya alá tartoznak, vagy éppen ellenkezőleg, nyilvánvalóan teljes egészükben hozzáférhetők, vagy a Bizottság azokat hasonló körülmények között már konkrétan és egyenként értékelte.

58 A felperes szerint a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, mivel nem vizsgálta meg egyenként és konkrétan a kérelmekben foglalt dokumentumokat, noha az ügyben nem merült fel olyan sajátos körülmény, amely e vizsgálat elmaradását indokolta volna. Ugyanis sem a versenyszabályok alkalmazása, sem pedig a folyamatban lévő vizsgálat nem tekinthető a felperes szerint olyan körülménynek, amely megengedné az átfogó vizsgálatot.

59 A felperes úgy véli, hogy a Bizottság megelégedett az igazgatási akták absztrakt és átfogó vizsgálatával, anélkül hogy a hozzáférési jog alóli kivételek alkalmazásának igazolása végett hivatkozott volna egyes dokumentumokra és azok tartalmára.

60 Különösen az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében foglalt, vizsgálati célok védelmével kapcsolatos kivételt illetően a felperes úgy véli, hogy az említett kivételnek szinte valamennyi kért dokumentumra való alkalmazását igazolandó bizottsági magyarázatok homályosak, általánosak, ismétlődnek, és bármely más vizsgálati aktára vonatkozhatnának, akár az állami támogatások terén, akár más területen.

61 Ráadásul a bizottsági érvelés az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése szerinti vizsgálati célok téves értelmezésén alapul. Éppen a kért dokumentumok hozzáférhetővé tétele szolgálná e célokat azáltal, hogy lehetővé tenné

a harmadik személyek számára, hogy észrevételeik benyújtása érdekében figyelembe vehessék azokat az információkat, amelyekkel a Bizottság rendelkezik.

62 Másfelől a felperes úgy ítéli meg, hogy a Bizottság által előterjesztett érvekre tekintettel annak veszélye, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés sérti a vizsgálat céljait, pusztán feltételezett, és nem tűnik ésszerűen előre láthatónak.

63 A felperes különösen úgy véli, hogy egyes dokumentumokat közölhetnének vele, anélkül hogy megingatnák a tagállamoknak vagy a repülőterek üzemeltetőinek a Bizottsággal való együttműködésbe vetett bizalmát.

64 Így a felperes úgy véli, hogy teljes egészükben közölni lehetne vele a következő dokumentumokat: a T-494/08. sz. ügyben a kifejezett határozathoz csatolt levelekre adott három bizottsági válaszlevelet; a T-495/08. sz. ügyben az olasz hatóságok 2004. július 30-i határidő-hosszabbítás iránti kérelmét, valamint a panaszos és a Bizottság között váltott dokumentumokat, amelyeket már a Törvényszék T-395/04. sz., Air One kontra Bizottság ügyben 2006. május 10-án hozott ítélete (EBHT 2006., II-1343. o.) is megemlít; a T-496/08. sz. ügyben a német hatóságok – határidő-hosszabbításról szóló 2008. április 22-i levélnek megfelelő – kérelmét; a T-497/08. sz. ügyben a német hatóságok – 2009. február 18-i kifejezett határozathoz csatolt levélnek megfelelő – határidő-hosszabbítás iránti kérelmét; a T-498/08. sz. ügyben a német hatóságok – határidő-hosszabbításról szóló 2007. november 21-i levélnek megfelelő – kérelmét; a T-499/08. sz. ügyben a Pau-Béarn-i Kereskedelmi és Iparkamara elnöke, valamint a Bizottság között zajlott megbeszéléssel kapcsolatos levelezést; a T-500/08. sz. ügyben az [A.] által néhány légitársaság részére 2003. március 24-én elküldött levelet, és a T-509/08. sz. ügyben a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozatban

szereplő bizalmas információk törléséről szóló levelezést. A felperes gyanítja, hogy vannak más hasonló dokumentumok az igazgatási aktákban, amelyekhez hozzáférést kellene kapnia.

65 A felperes hozzáteszi, hogy a repülőterek üzemeltetői vagy más harmadik személyek észrevételeit – a vizsgálat sérelme nélkül – legalább részlegesen mindegyik ügyben közölni lehetne vele.

66 A tárgyaláson a felperes azt állította, hogy a fenti 64. pontban felsorolt dokumentumokkal kapcsolatban felhozott bizonyítékokkal igazolta, hogy a kért dokumentumokra nem vonatkozik az az általános vélelem, hogy hozzáférhetővé tételük főszabály szerint sérti a vizsgálati célokat. Azt is közölte, hogy megítélése szerint ez a vélelem nem alkalmazható a Bizottság belső dokumentumaira.

67 A felperes hozzátette, hogy nehéz volt bizonyítani, hogy valamely dokumentumra nem vonatkozik a fenti 63. pontban hivatkozott vélelem, mivel a kérelmező *per definitionem* nem fért hozzá a bizottsági akták tartalmához. Következésképpen felkérte a Törvényszéket, hogy vizsgálja meg, hogy nincsenek-e más, a fenti 64. pontban említettekhez hasonló dokumentumok az igazgatási aktákban, amelyekhez hozzáférést kért.

68 Végül a felperes úgy véli, hogy két olyan nyomós közérdek is van, amely miatt számára hozzáférést kell engedni a dokumentumokhoz. Egyrészről a védelemhez való alapvető jogra, általánosabban a tisztességes közigazgatási eljáráshoz való hozzáférésre, másrészről pedig a nyilvánosság és az átláthatóság Szerződésben foglalt elveire, valamint az 1049/2001 rendelet célkitűzésére hivatkozik, azaz arra, hogy „a lehető legteljesebb

érvényt szerezzen a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés jogának". Hozzáteszi, hogy eljárása a légi közlekedést igénybe vevő fogyasztók érdekeit szolgálja, így közérdeket képez. A felperes megjegyzi azt is, hogy az ítélkezési gyakorlatban semmi nem utal arra, hogy a nyilvánosság és az átláthatóság elvei nem érvényesülnek olyan eljárásokban, ahol az intézmények nem jogalkotóként járnak el.

69 A Bizottság e kifogások összességének elutasítását kéri.

– A Törvényszék álláspontja

70 Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében foglalt kivétel értelmezése céljából figyelembe kell venni azt a körülményt, hogy az állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárásokban érintett tagállamon kívüli érdekeltek nem rendelkeznek a Bizottság igazgatási aktájában meglévő dokumentumokba való betekintési joggal, ennélfogva pedig el kell ismerni azt az általános vélelmet, amely szerint az igazgatási aktában meglévő dokumentumok hozzáférhetővé tétele főszabály szerint sérti a vizsgálati célok védelmét (a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet 61. pontja).

71 Így a Bizottság az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése alapján megtagadhatja az állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárásokkal kapcsolatos valamennyi dokumentumhoz való hozzáférést, és teheti ezt e dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálatának előzetes elvégzése nélkül (a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet 67. pontja).

72 A fenti 70. pontban hivatkozott általános vélelem (a továbbiakban: általános vélelem) nem zárja ki az említett érdekeltek azon jogát, hogy bizonyítsák azt, hogy az említett vélelem nem vonatkozik valamely olyan dokumentumra, amelynek hozzáférhetővé tételét kérik, illetve azt, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében fűződik-e a dokumentum hozzáférhetővé tételéhez nyomós közérdek (a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet 62. pontja).

73 A jelen ügyben elsősorban azt kell hangsúlyozni, hogy noha az egyes dokumentumokat csoportosították, illetve osztályozták, a felperes által előterjesztett kérelmek valójában a számos repülőtér-üzemeltető által nyújtott feltételezett állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárások összes igazgatási aktájára vonatkoznak. A kért dokumentumokra tehát főszabály szerint vonatkozik az általános vélelem.

74 Azon felperesi érvet illetően, miszerint a Bizottság belső dokumentumaira nem vonatkozik az általános vélelem, hangsúlyozni kell, hogy a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítéletben a Bíróság olyan igazgatási aktákra alkalmazta az általános vélelmet, amelyek belső bizottsági dokumentumokat tartalmaztak. Tehát e felperesi érvet el kell utasítani.

75 Másodsorban hangsúlyozni kell, hogy a megerősítő kérelmekben kifejezetten és egyenként megnevezett dokumentumokkal, azaz a francia hatóságok panaszaival és bejelentésével (T-499/08. sz. ügy) kapcsolatban a felperes nem hoz fel olyan érvet, amely bizonyítaná, hogy azokra nem terjed ki az általános vélelem.

76 Másfelől azzal kapcsolatban, hogy a megerősítő kérelmekben a felperes általánosan hivatkozik azokra a dokumentumokra, amelyeket az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett, hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozatok is ismertetnek,

rögzíteni kell, hogy a felperes e dokumentumokra összességében, példálózva hivatkozott annak érdekében, hogy alátámassza azt az érvelést, amely szerint érthetetlen, hogy a vizsgálati célok védelmével kapcsolatos kivétel teljes egészében alkalmazandó az aktában szereplő valamennyi dokumentumra.

77 Így feltételezve azt, hogy az e dokumentumokra való hivatkozást a fenti 72. pont szerinti, egy adott dokumentum hozzáférhetővé tétele iránti kérelemnek kell is minősíteni, a felperes állításai túl homályosak és általánosak ahhoz, hogy bizonyítsák azt, hogy nem terjed ki rájuk az általános vélelem.

78 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a felperes a megerősítő kérelmeiben nem hozott fel olyan bizonyítékot, amely lehetővé tenné az általános vélelemtől való eltérést.

79 E megállapítást nem befolyásolja az, hogy a felperes a keresetlevélben, illetve a kereseti kérelmei módosításakor megnevezte azokat a dokumentumokat, amelyek hozzáférhetővé tételét – tisztán igazgatási tartalmuk miatt – elvárja.

80 Ugyanis e dokumentumokat a felperes a megerősítő kérelmekben nem nevesítette kifejezetten és egyenként, erre csak a kifejezett határozatok elfogadása után került sor. Miután a megerősítő kérelmekben nem szerepelt olyan kérelem, amely pontosan e dokumentumokra vonatkozott volna, meg kell állapítani, hogy a Bizottság nem volt köteles arra, hogy a kifejezett határozatokban egyenként és konkrétan megvizsgálja őket, és alkalmazhatta azt az általános vélelmet, miszerint a hozzáférhetővé tétel sérti a vizsgálati célokat.

81 Harmadsorban meg kell állapítani, hogy el kell utasítani azt a felperesi érvet, miszerint a védelemhez való jog igazolja a dokumentumok hozzáférhetővé tételét. Ugyanis az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárás a tagállam ellen indul, ezért a támogatás kedvezményezettje a vizsgálati eljárás folyamán nem hivatkozhat a védelemhez való jogra (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-74/00. P. és C-75/00. P. sz., Falck és Acciaierie di Bolzano kontra Bizottság egyesített ügyekben 2002. szeptember 24-én hozott ítéletének [EBHT 2002., I-7869. o.] 81. és 82. pontját, valamint a Törvényszék T-195/01. és T-207/01. sz., Government of Gibraltar kontra Bizottság egyesített ügyekben 2002. április 30-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-2309. o.] 144. pontját.)

82 Másfelől a felperes nem bizonyította, hogy a nyilvánosság és az átláthatóság elvei, valamint a légi közlekedést igénybe vevő fogyasztók érdekei mennyiben esnek nagyobb súllyal latba, mint a vizsgálati célok védelmére irányuló általános érdek, amelyet az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése ír elő.

83 Következésképpen a Bizottság jogszerűen juthatott arra a következtetésre, hogy nincs olyan nyomós közérdek, amely a dokumentumok hozzáférhetővé tételéhez fűződik.

84 A fentiekből következik, hogy a Bizottság nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében foglalt kivételre hivatkozott annak érdekében, hogy megtagadja a hozzáférést a felperesi kérelmekben szereplő dokumentumokhoz, mivel a felperes nem bizonyította, hogy az általános vélelem nem terjed ki az adott dokumentumokra, és hogy a kérelmeiben szereplő dokumentumok hozzáférhetővé tételéhez nyomós közérdek fűződik. Mivel a hivatkozott kivétel minden olyan dokumentumra vonatkozik, amelyhez a hozzáférést megtagadták, nem kell megvizsgálni azokat a felperesi érveket, amelyek a kifejezett határozatokban említett más kivételekre vonatkoznak.

A felperesi kérelemben szereplő dokumentumokhoz való részleges hozzáférés megtagadásáról

– A felek érvei

85 A felperes úgy véli, hogy csak önmagát ismétli és általános a dokumentumokhoz való részleges hozzáférés megtagadásával kapcsolatos bizottsági magyarázat, amely szerint „nem lehetséges részleges hozzáférés, mivel az elutasított dokumentumok teljes egészükben legalább két kivétel alá esnek". Ez az állítás nem elégíti ki a konkrét és egyenkénti vizsgálat követelményeit, mivel egyik dokumentum esetében sem pontosítja, hogy melyik indok alkalmazandó rá. Ezenkívül a felperes úgy véli, hogy a dokumentumokhoz való részleges hozzáférés megtagadása sérti az arányosság elvét.

86 A Bizottság e kifogás elutasítását kéri.

– A Törvényszék álláspontja

87 Amint a fenti 70. pontban megállapítást nyert, általános vélelem áll fenn, amely szerint az állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárás bizottsági aktájában szereplő dokumentumok hozzáférhetővé tétele főszabály szerint sérti a vizsgálati célok védelmét.

88 Márpedig megerősítő kérelmeiben a felperes pusztán azt állítja az egyes dokumentumcsoportokkal kapcsolatban, hogy azokban szükségképpen vannak olyan részek, amelyeket a vizsgálati célok védelmének sérelme nélkül hozzáférhetővé lehetne tenni.

89 A felperes tehát az adott dokumentumok tekintetében nem bizonyította, hogy az általános vélelem nem vonatkozik e dokumentumok egy részére (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet 70. pontját).

90 Ebből következik, hogy a dokumentumok teljes egészükben az általános vélelem alá esnek, következésképpen hatástalan az arányosság elvének megsértésére alapított érv.

91 A fentiekből következik, hogy a Bizottság jogszerűen tagadhatta meg a kért dokumentumokhoz való részleges hozzáférést.

Az indokolási kötelezettség megsértésére alapított, második jogalapról

A felek érvei

92 A felperes úgy véli, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadását igazolandó bizottsági magyarázatok nem minősülnek megfelelő indokolásnak, mivel ellentmondásosak és elégtelenek. Ugyanis a felperes úgy látja, hogy a Bizottság által a

kifejezett határozatokban elvégzett átfogó és absztrakt elemzés nem alkalmas annak bizonyítására, hogy minden egyes dokumentum a hivatkozott kivétel alá esik, és hogy valós a védelmi igény.

93 Ezenkívül a felperes előadja, hogy a Bizottság nem bizonyította olyan sajátos körülmények fennállását, amelyek a kért dokumentumok konkrét vizsgálatának elmaradását indokolják.

94 Végül a felperes azt állítja, hogy a bizottsági indokolás hiányos, mivel úgy tűnik, hogy a hozzáférést olyan dokumentumokhoz tagadta meg, amelyek nem jelentenek tényleges veszélyt azokra az érdekekre nézve, amelyeket a dokumentumokhoz való hozzáférési jog alóli kivételek védenek.

95 A Bizottság erről a kérdésről kifejezetten nem foglal állást.

A Törvényszék álláspontja

96 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EK 253. cikkben előírt indokolásból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie a jogi aktust kibocsátó intézmény érvelésének oly módon, hogy az érdekeltek megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, megvédhessék jogaikat, a hatáskörrel rendelkező bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét. Az indokolásnak nem kell megjelölnie az összes vonatkozó ténybeli és jogi elemet, mivel azt, hogy egy jogi aktus indokolása megfelel-e ezen követelményeknek, nemcsak a szövege, hanem a háttere, valamint az érintett tárgykörre

vonatkozó jogszabályok összessége alapján kell megítélni (lásd a fent hivatkozott Co-Frutta kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 99. és 100. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

97 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy az indokolási kötelezettség megsértése a lényeges eljárási szabályok megsértésére vonatkozó jogalapot képez, amely eltér a határozat indokolásának pontatlanságára vonatkozó jogalaptól, amely a határozat megalapozottságának vizsgálata keretébe illeszkedik (a Bíróság a C-367/95. P. sz., Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ügyben 1998. április 2-án hozott ítéletének [EBHT 1998., I-1719. o.] 67. pontja; lásd szintén ebben az értelemben a Törvényszék T-48/04. sz., Qualcomm kontra Bizottság ügyben 2009. június 19-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-2029. o.] 179. pontját).

98 A jelen esetben a Bizottság a kifejezett határozatokban szám szerint azonosította és csoportosította a felperesi kérelmek által érintett dokumentumokat.

99 A Bizottság a felperes számára hozzáférést engedett egyes dokumentumokhoz, és a többi dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásának indokolásaként többek között úgy érvel, hogy amennyiben azok az állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárásokhoz kapcsolódnak, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében foglalt kivétel alá esnek. A Bizottság kifejtette, hogy a dokumentumok hozzáférhetővé tétele megsérthetné a tagállamokkal és a harmadik személyekkel fennálló bizalomteljes légkört, veszélyeztetve így a folyamatban lévő vizsgálatokat.

100 Tehát a kifejezett határozatokból kitűnik, hogy a Bizottság egyrészről lehetővé tette, hogy a felperes megértse, hogy mely dokumentumok esnek a kivétel alá, és melyek azok az indokok, amelyek miatt e kivételt a jelen esetben alkalmazni kellett, másrészről pedig lehetővé tette a Törvényszék számára, hogy gyakorolja felülvizsgálati jogkörét.

101 Ezenkívül hangsúlyozni kell, hogy a dokumentumok egyenkénti és konkrét vizsgálatára vonatkozó felperesi érvek a kifejezett határozatok megalapozottságát érintik, tehát a Törvényszék az említett határozatok megsemmisítésére irányuló első jogalap keretében vizsgálta őket.

102 Az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalapot tehát el kell utasítani, anélkül hogy határozni kellene a hivatkozott egyéb kivételekre vonatkozó indokolással kapcsolatos felperesi érvekről, mivel az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében foglalt kivétel valamennyi dokumentumra vonatkozik, amelynek hozzáférhetővé tételét megtagadták, és e kivétel elegendő a megtagadás igazolására.

103 A fenti megfontolások összességére tekintettel a kereseteket el kell utasítani, amennyiben a kifejezett határozatok megsemmisítésére irányulnak.

A költségekről

104 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Ezenkívül az eljárási szabályzat 87. cikkének 6. §-a alapján, ha az eljárás okafogyottá válik, a költségekről a Törvényszék szabad mérlegelése szerint határoz.

105 Mivel a felperes pervesztes lett a T-494/08., T-495/08., T-499/08., T-500/08. és T-509/08. sz. ügyekben, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell az eljárás során a saját és a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.

106 Ellenben meg kell állapítani, hogy a T-496/08., T-497/08. és T-498/08. sz. ügyekben – amennyiben azok a hallgatólagos határozatok ellen irányulnak – határozathozatal nem szükséges, ennek oka pedig az, hogy a Bizottság kifejezett határozatot az 1049/2001 rendelet 8. cikkében előírt határidők lejárta után, illetve azt követően hozott, hogy a felperes az említett ügyekben keresetet indított. Emiatt – noha az érintett kifejezett határozatok ellen irányuló keresetei tekintetében a felperes pervesztes lett – meg kell állapítani, hogy a Bizottság maga viseli saját költségeit, valamint a felperes T-496/08., T-497/08. és T-498/08. sz. ügyekben felmerült költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a T-494/08., T-495/08., T-496/08., T-497/08., T-498/08., T-499/08., T-500/08. és T-509/08. sz. ügyeket a jelen ítélet meghozatala céljából egyesíti.

2) A keresetek elfogadhatatlanok, amennyiben a T-494/08., T-495/08., T-499/08., T-500/08. és T-509/08. sz. ügyekben a hozzáférést megtagadó hallgatólagos határozatok ellen irányulnak.

3) A keresetek okafogyottá váltak a T-496/08., T-497/08. és T-498/08. sz. ügyekben, amennyiben a hozzáférést megtagadó hallgatólagos határozatok ellen irányulnak.

4) A Törvényszék a kereseteket ezt meghaladó részükben elutasítja.

5) A Törvényszék a T-494/08., T-495/08., T-499/08., T-500/08. és T-509/08. sz. ügyekben a Ryanair Ltd-et kötelezi a költségek viselésére.

6) Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit, valamint a Ryanair Ltd T-496/08., T-497/08. és T-498/08. sz. ügyekben felmerült költségeit.

Papasavvas Wahl Dittrich

Kihirdetve Luxembourgban, a 2010. december 10-i nyilvános ülésen.

Aláírások